

צד:

עין משפט
נר מצוה

גיד הנשה פרק שביעי חולין

גליון הש"ס

תוס' ר"ח אסר וכו' חיינו
משאומר לו רבששת היא.
ע"י לקמן דף ק"ו ע"א
ובמהרש"א שם:

הגהות הב"ח

(א) תשוב' ד"ה אומר וסר
דיכול לומר רב אשי
כשינוריא:

אחד מפני האנשים. שיעור כוכבים אנש הוא ומעבד הדינר בידו
וגדול את העצה: כיון דלא אכרו. היום והכל יודעים שאין היום
טורפה באינעל: אפי למיוזן מיני. ואוכלה בגדה כסבור שיעטל:
אלא פשיטא כמקום שאין מריון. דלא זכני מיני איזמא מניעמא
כו' אלא כמקום שמריון. והיום

חדר שמא מוכרין לו
 ובעובד כוכבים בין
 צריך לטול הימנה
 קנין אילימא במקום
 אינו צריך לטול
 לא אכרו אתו למיזבן
 במקום שאין מכרין
 עני דברים אמרו אין
 לעובד כוכבים אחד
 שמא יחזור וימכרה
 הם שאין מכרין הא
 אלא פשיטא במקום
 איא יאמר אדם לעובד
 זה בשר מפני שני
 ויחיד שמא מוכרין
 במקום שמכרין אי
 רחוי הו מכרו אלא
 וסיפא עתא במקום שמכרין
 וסיפא במקום שאין
 שמכרין רבא
 שמכרין רישא וסיפא
 הכריו רב אשי
 מוכרין ומציעתא
 בפני ישראל היכי
 בר יוסף נפל בישרא
 סריפתא לבני חילא
 להו אביהו הויה
 דמר זוטרא בריה
 מסיכרא לבי מחוזא
 איתו לסיכרא פגעו
 הוא דקאתו אמר
 שרוח ואתו כולי האי
 הוה ידעין דקאתו מר
 הוה טרחין א"ל רבא
 יאחלישתיה לדעתיה
 ליה איהו הוא דקא
 בחר דא"ל לחבריה
 א

שמועה וכן הפומה חזיות המכורות לחנוני דאומה לו בשבילך אפי'
 שפוחתם דרלי' גונג דעמו: וואו חולו לסיכרא פננו אהרדי. וסביר
 וואס ווערט געקראמט ליאו: כולי האי. יאמאס יאמר מהלי: לא ס'
 ודיעני. ועשועט עסקני וליך למקום יאמאס: דאמלי'סמ'
 ורעסמ'. שהי' קצור חמלה שכדעיסו: וואס קמעטני' ליה. אם
 גלא הייתי מגבלי' היה מחזק לי טובה והם: איבו הוא דמעט'
 אפעס'. אחרי שאני לא אמרתי לו לקראתך יאמאס:

מכריו ולא הכירו אבל במקום שאין מכריו לא חיישין דלפילו
ווא אומר לו כן דכשרה דמיה קרים דלאויה לימכר לשראף אבל
אזי סבר דלפילו במקום שאין מכריו חיישין דשראף השומע
יה בגיד ודמקום שאין מכריו דכשי איירי רישא לאזי דכשראף
היה צדק ודחז מפני שמטעה ודחז שמה יחזור וימכרה לשראף
דשמוכר לו בחזקת שמוטה לפי שידוע דלהצניח מקחו אומר כן:
ועל מפני שמטעה בנוכר לו בחזקת שמוטה וכן הפותח חביות
דעמו ואין נראה דהא אלא אס כן הוידעי קמני דמשמע דלפילו
דחז ליה לעולם דהא דחז ודא היה מעשה רב יהודה לומר לו
אזרח לאסוקי אדעתיה דמכירתו להטוי אלא הכא איצני [לזה]
וקי אדעתיה שלא לקראתו היו באים אלא לנזר עמאם:

היו באים לבגדו בדקאמר ליה טפי הוה טרחנא דה"ג אמרין
לגליל נהי דליבא פסידא כל כך במה שפותחין כיון שהיו מביטין
בעצורו לא הוצרך להודיעו כלל אבל הכא לא באו כלל בעצורו:
אזנן

אמר אבי' אין ירשא ויפא' במקום שאין מבייין. תימא לאבי' וברא ורב אבי' בירשא הוי משדר ליה חמסא הא לעיל אמרי' חמסא חסור גיורא שמה איתגנא ל' בפני ישראל אי גמי משום דגניב ליה דעמיה יוצ' דלית לכו להק' שנייה אלא שניי'א קמא דלאוק' במקום שמכריזין ויחזיק דעובד כוכבים

מידע ידוע וזתם פירש בקונטרס
אמילתיה דרב אשי דפליג מנא דמתני'
אחנא דכריתא דיוכל לומר רב אשי
אחנא דכריתא דיוכל ללעיל דכריתא
והא דקמני מנעתא דאין מוכרין בנלות
וטרתום לעובד כוכבים מפני שמטעמו
דוקא דכריתא הוא דאסור לפי שהעובד
כוכבים נאסר ממות בנרות שחוטא
אלא בשל דורון לא חיישין וסופא
דחייש שמא ימכרו לו בנלות וטרפות לא
שימכרו בנרות שחוטא אלא שמא ימכרו
לו ויודיעוהו שהיא טרפה והעובד כוכב'
לא יגיד לו ולא חייש אמרתי דהבא והא'
דקמני ואחר שמא ימכרו וימכרה לשראל
לנאצי ורבא אומר דנקום שמכרין ולא
הכרזו אלא דנקום שאין מכרין לא
חיישין דלמא דרב זבין לה ישראל מנייה
אפילו בנרות טבא ורב אשי חייש קמני טבא
ישראל קיימי התם דילמא חד מנייהו
הדר זבין לה מנייה דפירש בקונטרס
ותיבה להווא שנייה דמנאי לעיל גזירה
שמה ימננה לו כפי ישראל דפלי רשא'
הדר ברייתא דדוקא לומר דשמי ומפרש
ר"ח דלעיל דמתניין איירי כחומר
הישראל לעובד כוכבים שהיא מוקרת
והתם הוא דאסור משום דעובד דעמו
אלא שלמה הא חזי ליה עובד כוכבים
שלא יעיל הגיד אשי שישלאל אחר לו
מניטול ידוע עובד כוכבים שהוא משקר
ולכן חיישין נמי בחתובה שמה ימננה
לו כפי ישראל ויקנה ישראל מן העובד
כוכבים אלא דנקום שאין מכרין
וישאלנה בגזירה ולא חייש דלמא טרפה
היא מאחר שאומר ישראל כשעה
שבתה לעובד כוכבים שחוקה וטרפה
בנה לומר הגיד עד שראוי לעלמא דאפי'
יהא חייש לגזון דעת העובד כוכבים
מ"מ לא מסיק אדעתיה שלהטעמו
אומר לו כן והא' דלייק מדאיקפד שמואל
דאסור לגזון דעמו ידוע שהיא שמואל
כשנעשה תאל לו ולא היה לו להטעם שמה
יהא חיישין ישראל אלא משום גזירה
דעמו וברייתא דקמני ועובד כוכבים

בין חסוכה ובין שלימה א"ל ליעזר הימנה גיד הנשיא התם כשנתן לו
 סתם ולא אמר לו שהיא מנוקרת לחיוב דלמידי אפשיה וגם ליה
 למיחס דלמחא חזי ליה ישראל וצוין ליה מן העובד כוכבים דבמקום
 צוין מכריזין איהי ויחסי שמה אחר ששטעל הגיד נודע לו דהא
 טרפה ולכן נותנה לעובד כוכבים אבל היכא דאמר לעובד כוכבים
 שהיא מנוקרת לא חייס דלמחא טרפה היא דאי טרפה היא מאי
 נפקא מיניה דיעקוב הכי אינה רחיה לעלמנו ומתעשה דלחן מוכרין
 בגלות וטרפות לעובד כוכבים "היינו כשאומר לו דכשרה היא ולכן
 אסור ממש דלמשהו וגם משום שמה יקוה ישראל ממנו במקום
 דהוא שאמר לו הישראל כך קא חשיב ישראל הוואה דלהשביח
 כשאומר דיעזר גיד הימנה לא שייך טעם וזו דלא עדיפא דבחי' ו
 לא אסור דלמשהו דלהשביח עקד אומר כן ו"א"ו ולפלוג ויתמיני בן
 לו שהיא מנוקרת אין לשלוח ע"ד שיעזר הימנה גיד הנשיא משני
 ויבין דקטק נבלה וטרפה לרבותא דקא ס"ד ללא אסור טרפה משני
א"י דקא משעו אנפשיהו ב' דא. פי' בקונטרס והא דקמיה
 המכירות למטעו כשאומר לו כשצוין אני פומחן דהאי גיד
 כסתם אסור ולא שרי אלמא דבה"ג ועוד דמאי פריך מרב יהודה
 כשצוין אני פומחן לכן נראה דהתם כסתם ואסור משום דהוא
 לאסוקי דלמשהו וטרפה אומר וזמר וטרפה איבעי ליה לל

וְהָא קא בשעתין י'יהי וואס איז אז עשות כיון דכללוי הכ
לעיל שאני עולא דחביב ליה לרבי יהודה וי"ל דלא דמי כלל
למנוחי מ"מ בעבורי פתחון ריבון דאפילו לא היו מזכרות היה פותח

רבינו גרשום

משתתף באחדים: אלן
משיטא במקום שאן
מכריזין כלומר במקום
הוא גרעילן
באותו מקום אין קונה
של הפה ישראל מאי
בשל הכרזה באי בין
שלימה ובין חתובה בין
צורה לזרוע ממנה אין
הוא דורש אלן ישראל
מיוכן מניה. אלן אשטא
משיטא משיטאין כלומר
במקום שזוהילן להכריז
ביום של הכרזה אלן
ימכרו לו נבלות וטופות
לשאל. שמא יחזרו ובכרתה
לשאל. ומצעתה שאלן
הכריזו כלומר במקום
שזוהילן להכריז בין
שאלה הכריזו אין מכריז
נבלות וטופות לאיין
ימכרנה לישראל. וכן
שאלן אמר הכריזו
שאן מכריזין. ואין
לשאל במקום שאן גרעילן
הוא מכריז שאין אין מכריז
נבלות וטופות לאיין
ואין ישראל מיוכן
מניה וזהו שאלן מכריזה
אין שאלן ישראל. אינהו
הוא דורש מעטו בין
לדורש קנין ויועילן ששאלה
וזהו אלן כי מילד נפל
טופותא לבין מילדו
הוא דורש קנין: ומכאן: וזהו
השאל. כלומר דאן אק
אמר. וזהו דאן נפקין
קדמותהא קדמותהא
ליה. אינהו הוא דאן משע
נפשיה כלומר שדאן אק
דאן נפקין קדמותהא
דאן על קאן דאן אמאי
אשעשע רבוי: